

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף פ"ט ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

שָׁנִין בְּחֻמָּא.

תרגום לעברית

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קכו) בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵייוֹנוֹ כְּחֻלְמִים. בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת, זֶה נֶאֱמַר בְּגִלּוֹת בָּבֶל, שֶׁלֹּא נִמְצְאוּ יוֹתֵר בְּגִלּוֹת אֶלָּא שְׁבָעִים שָׁנִים, שְׁכָתוּב (ירמיה כט) כִּי לִפִּי מְלֹאֵת לְכַבֵּל שְׁבָעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם. וְכָתוּב הֵייוֹנוֹ כְּחֻלְמִים, מֶה זֶה כְּחֻלְמִים? אֶלָּא הָרִי הַתְּעוֹרְרוֹ הַחֲבָרִים, שֶׁיֵּשׁ שְׁבָעִים שָׁנִים בְּחֻלּוֹם.

טקסט הזוהר

וְתָא חֲזִי, כְּתִיב כִּי שְׁבַעַת יָמִים יִמְלֹא אֶת יָדְכֶם. מֵאֵן שְׁבַעַת יָמִים. הָא אֲתָמַר, הֵהוּא אֲתֵר עֲלָאָה, דֵּהוּא כָּלְלָא דְכָל שִׁיתָא אֲחֶרְנִין, אֲקָרִי שְׁבַעַת יָמִים, וְאֲקָרִי תְּשׁוּבָה. תְּנִינָן, מֵאֵן דִּיתִיב בְּתַעֲנִיתָא בְּשִׁבְתָּא, קוֹרְעִין לוֹ גִּזֵּר דִּינוֹ שֶׁל שְׁבָעִים שָׁנָה, וְשְׁבַעִין שָׁנָה אֵינוֹן שְׁבַע אֲנָפִי מִלְּפָא, דְּאֶפִּילוּ אֶסְתַּכְמוּ עָלֶיהָ (כלא) לְבִישׁ, הֵהוּא גִזֵּר דִּינָא אֲתִקְרַע. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּאֶחִיד בִּיהּ בְּהוּא יוֹמָא, בְּכָלְלָא דְכָלְהוּ, דְּאֲקָרִי שְׁבַעָה, וְאֲקָרִי תְּשׁוּבָה, בְּגִין כּוּ בְּכָלְהוּ אֶחִיד, וְאֶהְדֵּר בְּתְּשׁוּבָה, וְאֲתִקְרַע גִּזֵּר דִּינָא בְּכָלְהוּ. וְעַל דָּא וְדָאִי שְׁבַעִין שָׁנִין אֵיכָא בְּחֻמָּא.

ובא ראה, כתוב כי שבעת ימים ימלא את ידכם. מי שבעת הימים? הרי נתפאר, אותו מקום עליון שהוא כלל של כל ששת האחרים נקרא שבעת ימים, ונקרא תשובה. שנינו, מי שיושב בתענית בשבת, קורעים לו גזר דינו של שבעים שנה, ושבעים שנה הם שבע פני המלה, שאפלו הספימו כלם עליו (הכל) לרע, נקרע אותו גזר הדין. מה הטעם? משום שאחזו באותו היום בכלל של כלם, שנקרא שבעה, ונקרא תשובה, ומשום כך בכלם הוא אחז, וחזר בתשובה, ונקרע גזר הדין בכלם. ועל כן שבעים שנה יש בחלום.

טקסט הזהיר

כגוונא דא, כהנא אתעטר בשבע, דאקרי שבעת ימים, אי פגים רישיה, ההוא שבעה דאיהו כללא דכלהו, אקרח מניה כל ההוא קדושא דכלהו, דשריא עליה. ועל דא אזדהו דלא יקרח קרחה בראשם, וישתכחו פגימין מכלא. ובגין כך כהנא בעי לאשתכחא בשלימו יתיר מכלא, כל שכן ההוא דאיהו עלאה מכלהו.

תרגום לעברית

כמו כן הכהן מתעטר בשבעה, שנקרא שבעת ימים. אם פגם את ראשו, אותו שבעה שהוא כלל של כלם, מקריח ממנו כל אותה קדשה של כלם ששורה עליו. ועל כן הזהירו שלא יקרח קרחה בראשם, וימצאו פגומים מהכל. ומשום כך הכהן צריך להמצא בשלמות יותר מהכל, כל שכן אותו שהוא עליון מכלם.

טקסט הזהיר

אמר רבי אבא, כאן בה' א תתאה, כאן בה' א עלאה. כהן גדול דאיהו עלאה מכלהו, בה' א עלאה. דכתיב אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו וגו'. ומלא ידו דכתיב שבעת ימים ימלא את ידכם. כהנא אחרא בה' תתאה, דכתיב, לא יקרח קרחה

בְּרֹאשׁם, וּכְתִיב בַּתְּרִיחַ, וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם. וְהָאִי שֵׁם הָאֵל יִדְעָא אִיהוּ. וּבִגִּין כֹּה
כְּתִיב, וְהִכְהִין הַגָּדוֹל מֵאֲחִיו אֲשֶׁר יוֹצֵק עַל רֹאשׁוֹ שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה לְלַבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים, כִּמְה
דְּאִמְרֵן. וּבִגִּין דְּאִיהוּ קִדְיָשָׁא כְּגִוּוֹנָא דְלִעִילָא, כְּתִיב וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי אֲבָא, כָּאֵן בְּה' א' תַּחְתּוֹנָה, כָּאֵן בְּה' א' עֲלִיוֹנָה. כִּהֵּן גָּדוֹל, שֶׁהוּא עֲלִיוֹן מִכָּלָם,
בְּה' א' עֲלִיוֹנָה, שֶׁכְּתוּב אֲשֶׁר יוֹצֵק עַל רֹאשׁוֹ שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת יָדוֹ וְגו'. וּמִלֵּא אֶת
יָדוֹ, שֶׁכְּתוּב שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יָדְכֶם. כִּהֵּן אַחֵר בְּה' תַּחְתּוֹנָה, שֶׁכְּתוּב לֹא יִקְרָחָה
קִרְחָה בְּרֹאשׁם, וְכְתוּב אַחֲרָיו, וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם. וְהַשֵּׁם הַזֶּה הֵנוּ יָדוּעַ. וּמִשּׁוּם
כֹּה כְּתוּב, וְהִכְהִין הַגָּדוֹל מֵאֲחִיו אֲשֶׁר יוֹצֵק עַל רֹאשׁוֹ שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה לְלַבֹּשׁ אֶת הַבְּגָדִים,
כִּמּוֹ שֶׁאִמְרָנוּ. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא קָדוֹשׁ כִּמּוֹ שְׁלִמְעֵלָה, כְּתוּב וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא.

טקסט הזהור

רַבִּי אֲבָא פִּתַּח וְאָמַר, (דְּנִיאל ט) לָךְ יִי' הַצְדָּקָה וְלָנוּ בּוֹשֶׁת הַפָּנִים כְּהִיּוֹם הַזֶּה לְאִישׁ
יְהוּדָה וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם. זְכַאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְרָעִי בְּהוּ, מְכַל
עֲמִין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּמִגּוֹ רַחֲמֵימוּתָא דְלַהוֹן, יִהֵב לָהּ אוֹרֵייתָא דְקִשּׁוּט, לְמַנְדַּע
אַרְחָא דְמִלְכָּא קִדְיָשָׁא. וְכָל מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, כְּאֵלוֹ אִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, דְּאוֹרֵייתָא כְּלָא שְׁמִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּי. וּבִגִּין כֹּה מָאן דְּאִתְעַסֵּק בְּאוֹרֵייתָא,
אִתְעַסֵּק בֵּיהּ בְּשְׁמִיָּה, וּמָאן דְּאִתְרַחַק מֵאוֹרֵייתָא, רַחֲמֵיָּה הוּא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

רַבִּי אֲבָא פִּתַּח וְאָמַר, (דְּנִיאל ט) לָךְ ה' הַצְדָּקָה וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים כְּהִיּוֹם הַזֶּה לְאִישׁ
יְהוּדָה וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם מְכַל הָעַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּמִתּוֹךְ אֲהֲבָתָם נָתַן לָהֶם תּוֹרַת אֱמֶת, לְדַעַת אֶת דְּרֹךְ הַמְּלָכָה הַקְּדוּשָׁה.

שְׁכַל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, כְּאֵלּוּ הַשְׁתַּדֵּל בְּקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַתּוֹרָה כְּלָה שְׁמוֹ שֶׁל
הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִיא. וּמִשּׁוּם כֵּן, מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, מִתְעַסֵּק בְּשְׁמוֹ, וּמִי שֶׁמִּתְרַחֵק
מִן הַתּוֹרָה, הוּא רַחוּק מִהַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, לָךְ יִי' הַצְדָּקָה, כְּמָה דַּאתְּ אָמַר, (דְּבָרֵי הַיָּמִים א כט) לָךְ יִי' הַגְדּוּלָה וְהַגְבוּרָה.
מֵאֵן צְדָקָה. אַתְר דְּכָל אַנְפִּין נְהִירִין אַחֲדִין בֵּיה, וְהוּא אַחִיד בְּכֻלָּהוּ, וּבֵיה אֲשֶׁתְּכָחוּ. וְלָנוּ
בוֹשֶׁת הַפָּנִים אַתְר דְּכָל אַנְפִּין נְהִירִין אַתְרָחֶקֶן מִנִּיה. צְדָקָה, אֲמַת קְשׁוּט, וְנִהוּרָא
דְּכָלָא, וְנִהוּרָא דְאַנְפִּין חִידוּ דְכָלָא. בוֹשֶׁת, כְּסוּפָא רַחֲמִיקוּ דְקְשׁוּט מֵאֵן דְּאַכְסִיף, בְּגִין
דְּאַמַּת דְּאִיהוּ צְדָקָה, אַתְרָחֶק מִנִּיה. רַחֲמִיקוּ דְאַנְפִּין נְהִירִין.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, לָךְ ה' הַצְדָּקָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א כט) לָךְ ה' הַגְדּוּלָה וְהַגְבוּרָה. מִי
הַצְדָּקָה? הַמָּקוֹם שֶׁכָּל הַפָּנִים הַמְּאִירוֹת אַחֲזִיזִים בּוֹ, וְהוּא אוֹחֵז בְּכֻלָּם וּבוֹ נִמְצְאוּ. וְלָנוּ
בְּשֶׁת הַפָּנִים, הַמָּקוֹם שֶׁכָּל הַפָּנִים הַמְּאִירוֹת מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ. צְדָקָה, אֲמַת קְשׁוּט, וְאוֹר
הַכֵּל, וְאוֹר שֶׁל פָּנִים שֶׁמִּמֶּת הַכֵּל. בְּשֶׁת, בוֹשֶׁת וְהִרְחוּק שֶׁל הָאֲמַת מִי שֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ, מִשּׁוּם
שֶׁהָאֲמַת, שֶׁהִיא צְדָקָה, הִתְרַחֲקָה מִמֶּנּוּ רַחוּק שֶׁל פָּנִים מְאִירוֹת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (צ ע"א) ◆

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כְּהֵנָּא עֲלָאָה בְּעִי לְאַתְחִזָּאָה בְּשִׁפְירוּ דְאַנְפִּין, בְּנִהִירוּ דְאַנְפִּין, בְּחִידוּ יְתִיר
מִכְלָא. וְלֹא בְּעִי לְאַתְחִזָּאָה בֵּיה עֲצִיבוּ וְרוּגְזָא, אֲלֹא כְּלָא כְּגוּוּנָא דְלַעֲיָלָא. זַכָּאָה
חוּלְקִיָּה, דְּעֲלִיָּה כְּתִיב, (בְּמִדְבָּר יח) אֲנִי חֵלְקָהּ וְנִחַלְתָּהּ. וּכְתִיב (דְּבָרִים יח) יִי' הוּא
נִחַלְתּוֹ. וְעַל דָּא בְּעִי לְאַתְחִזָּאָה שְׁלִים בְּכָלָא, בְּגִרְמִיָּה, בְּלְבוּשִׁיָּה, דְּלֹא יַפְגִּים גִּרְמִיָּה
כְּלָל, כְּמָה דַּאֲתָמַר. (הֵאֵי אִיהוּ בַתֵּר נִישׁוּאִין וְכוּ', עַד לֵארְעָא דִּישְׂרָאֵל דָּף רע'ו ע"א

שיטה ד'. זהו קצת מאמר מרעיא מהימנא מצאתי בהעתק ונדפס באורך בפרשת כי תצא כי שם ביתו מאמר מתחיל וענשו אותו (ויקרא כ"א) והוא אשה בבתוליה יקח. רבי שמעון פתח, (דברים כב) והנה הוא שם עלילות דברים וגו'. וכתיב וענשו אותו מאה כסף וגו', כי הוציא שם רע על בתולת ישראל, וכי בתולת ישראל היא, בתולת אביה, או בתולת בעלה היא, מהו

תרגום לעברית

בא ראה, הכהן העליון צריך להראות ביפי הפנים, בהארת הפנים, בשמחה יותר מהכל, ולא צריך להראות בו עצבות ורגז, אלא הכל כמו שלמעלה. אשרי חלקו, שעליו כתוב אני חלקך ונחלתך. וכתוב (דברים יח) ה' הוא נחלתו. ועל כן צריך להראות שלם בכל, בעצמו, בלבושו, שלא יפגם עצמו כלל, כמו שנתבאר. והוא אשה בבתוליה יקח. רבי שמעון פתח, (שם כב) והנה הוא שם עלילות דברים וגו'. וכתוב וענשו אותו מאה כסף וגו', כי הוציא שם רע על בתולת ישראל. וכי בתולת ישראל היא? בתולת אביה או בתולת בעלה היא. מה זה בתולת ישראל כאן? זהו שכתוב (דברים לב) שאל אביך ויגדה זקניך ויאמרו לה. אף כאן הכהן שעומד כמו שלמעלה, כתוב והוא אשה בבתוליה יקח, כך גם בבתוליה, שלא תצא משער חצרה פעם החוצה, והרי נתבאר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.